

מפעל עולמי להצלת הדת

על ידי שנקיים ברית הערבות ומצות התוכחה

בכל העולם כולו

גליון # 7

חברה מזכי הרבים העולמי לקיום היהדות

חודש ניסן תש"ס

בו יבוארו עניני ברית הערבות שקיבלנו והתחייבנו במצוות ה' "בְּקֶרֶר סִינִי" להיות ערב על כל איש ואיש מבני ישראל, וכל אחד ואחד נענש מכוה חיוב הערבות כמו שכתוב (ויקרא כו, לז), "וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו" וכמבואר ברש"י שם: ומדרשו "וכשלו איש באחיו" זה נכשל בעונו של זה, שכל ישראל ערביין זה לזה, (ועייין סנהדרין דף כ"ז:).

על ידי ברית הערבות ומצות התוכחה נבנה בית המקדש

"על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים תמיד כל היום"

ברית הערבות

- פתיחה - המשך - גליון ז' -

וביאור דברי הזוהר הקדוש הנ"ל בפרשת תרומה "אסתכל באורייתא וברא עלמא¹" מצאנו שכתב הגר"א ז"ל, הובא בספר "רוח אליהו" מביאורו לספרא דעניעותא: "כי

(1) איתא במסכת תענית (דף ט') "ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא", ואיתא במסכת סנהדרין "למה נקראו ראשונים סופרים? שהיו סופרים כל אותיות שבתורה".

השם יתברך כתב את התורה כתכנית בניה לעולם, על כל הברואים וכל המאורעות שיארעו במשך ששת אלפי השנה הבאים. לפי תכנית זו נברא העולם ומונהג עד היום הזה.

אין דבר בעולם שלא מרומז בתורה. "רמז" הוא אחד הדרכים ללימוד התורה (פרד"ס - פשט, רמז, דרוש, סוד). בזה ישנם כמה סוגים: גימטריא, ראשי תיבות, סופי תיבות, חילופי אותיות א"ת ב"ש. בשנים האחרונות נתגלה לעינינו דרך חדשה, והוא משמש כמפתח לרמזים רבים נפלאים, שהיו מכוסים עד כה.

הראשון שגילה דרך זו היה הגאון הצדיק ר' מיכאל דוב ווייסמאנדל זצ"ל. בצעירותו הבחין הרב ווייסמאנדל בעינו החדה, דבר מעניין בפירוש רבינו בחיי על התורה. שהאותיות "בהר"ד" (שמרמזים על הימים בהם נבראו המאורות) מרומז בין האותיות של התורה. האות הראשונה הוא "ב" מ"בראשית". כשנספור 42

אותיות, נמצא האות "ה" מ"ובהו". 42 אותיות אחרי זה נמצא האות "ר" מ"ויאמר". לאחר 42 אותיות נמצא האות "ד" מ"ויבדל".

הרב ווייסמאנדל למד מכך, שזוהי דרך נוספת לבאר את התורה - למצוא אותיות מפוזרים בין הפסוקים, באותו מספר אותיות בין אחד לשני.

עוד מצא הרב ווייסמאנדל זצ"ל, שהמילה **"משיח"** נמצא בפסוק "היפלא מה' דבר למועד אשוב אליך כעת חיה" - היש דבר בלתי אפשרי לגבי הקדוש ברוך הוא? אני נשבע שבזמן הנכון אשוב אליך. ונהנה בתיבת אש"ב מרומז שו"ב תשו"בה, לרמז שאם נשוב בתשובה שלימה נזכה תיכף ומיד לביאת משיח צדקינו בב"א, כמו שאמרו רז"ל (סנהדרין דף צ"ח עמוד א') רבי יהושע בן לוי אשכח לאלהיו, דהוי קיימי אפיתחא דמערתא דרבי שמעון בן יוחאי, אמר ליה: אתינא לעלמא דאתי? אמר ליה: אם ירצה אדון הוה. אמר רבי יהושע בן לוי: שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי. אמר ליה: אימת אתי משיח? אמר ליה: זיל שייליה לדידיה. והיכא יתיב, אפיתחא דרומי. ומאי סימניה? יתיב ביני עניי סובלי חלאים, וכולן שרו ואסירי בחד זימנא, איהו שרי חד ואסיר חד. אמר: דילמא מבעינא, דלא איעכב. אזל לגביה, אמר ליה: שלום עליך רבי ומורי, אמר ליה שלום עליך בר ליואי. אמר ליה: לאימת אתי מר? אמר ליה: היום. אתא לגבי אליהו. אמר ליה: מאי אמר לך? אמר ליה: שלום עליך בר ליואי. אמר ליה: אבטחך לך ולאבוך לעלמא דאתי. אמר ליה: שקורי קא שקר בי, דאמר לי היום אתינא, ולא אתא. אמר ליה: הכי אמר לך (תהלים צ"ה) היום אם **"בקלו תשמעו"**. היוצא לנו מדברי הגמרא הנ"ל דאם נקיים את התורה יבא משיח צדקינו תיכף ומיד לגאול אותנו מהגלות].

עוד מביא בספרו "מן המיצר" עשרות רמזים על דרך זו.

כיום, בעידן הטכנולוגיה והמחשבים, חולל גילוייו של הרב ווייסמאנדל זצ"ל מהפכה של ממש. פרופסורים בעלי שם מאוניברסיטאות הנכבדות ביותר חקרו וניסו דרך זו, והגיעו לידי מסקנות מדהימות. הם הכניסו לתוך המחשב את שמותיהם של 25 גדולי ישראל מפורסמים, כמו הרמב"ם, הרמב"ן, אור החיים הקדוש, הבעל שם טוב, הגאון מווילנא (הגר"א) ביחד עם יום הולדתם ויום היארצייט שלהם וספריהם שחיברו, ונתנו הוראה למחשב לחפש כל הפרטים האמורים בפסוקים שבתורה עם הפסק שווה בין אות לאות (ואין כאן המקום להאריך).

תוצאות המחקר הראו, ששמו של כל גדול עם יום הולדתו ויום הזכרון וספריו שחיבר, נמצאים באותם הפסוקים, כי הקב"ה הזמין לפונדק אחד (ראה שמות כא, יז. על הפסוק "ואשר לא צדה והאלקים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה" ועיין רש"י שם. עיין מכות דף י' ע"ב), כמו שכתב הזוהר הקדוש והגר"א לעיל.

כמו כן מצאו רמזים בקשר למהפכה הצרפתית, מלחמת העולם השנייה, מלחמת המפרץ (גא'ף) - וכולם בפסוקים המרמזים על מאורעות אלו. לדוגמא, השם **"דרייפוס"**, הקצין היהודי-צרפתי שנאשם בריגול נגד צרפת (ואחר כך יצא זכאי) נמצא פעמיים בפסוקים בהם השבטים נאשמים בריגול; **"יצחק רבין"** עובר דרך המילה **"ירצח"**.

בפסוקים שלפנינו נמצאים המילים

"מטום" (בחזרה בהבדל של 33 אותיות ביניהם) **"הפיל"** (39) **"ויך"** **"מגדלי"** (71);
"תאומים" (36) **"פעמים"** **"למות שם"** **"ישמעאל"** (11) **"אסלם"** (72)

למות שם אֲנַחְנוּ וּבְעִירָנוּ: וְלָמָּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אוֹתָנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַרְעָה הַזֶּה לֹא מְקוֹם זָרַע וְתֵאֵנָה וְגִפְּן וְרִמּוֹן וּמִיָּם אֵין לְשִׁתּוֹת: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן מִפְּנֵי הַקְּהָל אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם

כל מה שהיה והזה ויהיה עד עולם, הכל כלול בתורה מבראשית עד לעיני כל ישראל, ולא הכללים לבד אלא אפילו פרטיו של כל מין ומין של כל אחד בפרט, וכל מה שאירע לו מיום היוולדו עד סופו, וכל גלגוליו וכל פרטיו² ופרטי פרטיו, וכן כל מין בהמה וחיה וכל בעל חי שבעולם, וכל עשב ועומח ודומם, כל פרטיו ופרטי פרטיו של כל מין ומין ואישי המינים עד לעולם.

ונקדים עוד מה שכתב בספר **יערות דבש** (דרש י"ב): "הנביא הוא עושה רק כמעשה כלי בעלמא ורוח ה' בקרבו ומוציא מפיו את אשר ישים ה' בפיו, ובזה מפרש מה שכתוב: 'הרם כשופר קולך' שעושה רק מעשה כלי כשופר שמוציא מה שנופחין וממילא אין עונש אם מזכיר עוונות ישראל, אפילו אומר עם טמא שפתים רק אם אומר מעצמו", עיין שם ביערות דבש.

* * *

(המשך בגליון הבא אי"ה)

מפעל עולמי להצלת הדת

וַיֵּרָא כְבוֹד ה' אֵלֵיהֶם: וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה. הֲלֹאמְרָא: קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אֲחִיךָ ודברתם אֶל־הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִימּוֹ וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן־הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמֶּטֶה מִלִּבְנֵי ה' כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ: וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקֹּהֵל אֶל־פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמְעוּ נָא הַמַּרְיָם הַזֶּה הַסֵּלַע הַזֶּה נוֹצֵיא לָכֶם מַיִם: וַיִּרְם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיִּךְ אֶת־הַסֵּלַע בְּמִטְּהוֹ פְּעָמָיִם וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים וַתִּשֶׁת הָעֵדָה וּבְעִירָם: וַיֹּאמְרוּ ה' אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן יַעַן לֹא הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל... (במדבר כ' ד'-י"ד)

מעניין, שהמילים "מִגִּדְלֵי" ו"תֹּאמִים" מתחיל מהתיבה לַמֹּת שם אנחנו, בהמשך הפסוקים מוצאים אנו את המילים 'שמעו נא המורים', ומסתיים במילים 'יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל'. בפסוקים אלו נמצאים גם המילים "וַיִּשְׁמַעְתֶּם" ו"אֶסְלֵם".

והנה אמרו חז"ל ראש השנה (דף כט.). במשנה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו', ועיין מהרש"א שם בדיבור המתחיל והיה, ובפרשת מי מריבה על נסותם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו ובחטאם זה - "ויבא עמלק" וגו' כדאמרינן (שבת קי"ח) דלולי חטאם דלעיל לא שלטה בהן כל אומה ולשון עיי"ש.

(2) וכל אלו הפרטים מרומזים כמה פעמים בתורה כמו מפה שרואים כל הרחובות וכל העיירות בכל העולם.